

МИХАИЛ ЛЕРМОНТОВ

БОРОДИНО

Превод от руски: Любен Любенов, Григор Ленков, —

chitanka.info

— Нали бе, чичо, бе пленена,
след като бе опожарена
от нашите Москва?
Нали там битки са кипели,
каквито и не сме видели!
И днес Бородино не е ли
запомнено с това? —

„Да, хората по наше време
юнаци бяха — славно племе;
не сте днес храбреци!
Жестока участ ни се падна:
колцина спят в земята хладна.
Тъй бог реши, затуй и падна
Москва пред чужденци!

Отстъпвахме все мълчаливо,
бой искахме, та бе ни криво
и чешехме език:
«Какво? На зимни ли квартири?
Защо ли нашите командири
не искат френските мундири
да пори руски щик?» —

Пред нас поле се ширна равно:
надлъж и шир препускай славно!
Направихме редут.
Покрай топовете замряхме.
На четири страни слухтяхме!
И щом се зазори, видяхме
французина надут.

Аз дулото натъпках доста
и рекох: «Ще наситя госта!
Ти, брат-мусьо, потрай!

Я заповядай да се бием;
на пух и прах ще ви разбием;
готови сме да се затрием
за родния ни край!» —

Два дни се стреляхме омразно —
преливахме от пусто в празно.
Щом третият изгря —
се чу из бранните полета:
«Да почваме с картеч, момчета!» —
И почна сеч под дим, гюллета —
и нощ се пак простря.

Полегнах край лафета хладен.
Ликуваше врагът досаден
до изгрев-слънце чак.
Бе тих бивакът ни спокоен:
щик точеше ядосан воин,
друг чистеше пък кивер^[1] боен
и хапеше мустак.

И щом поаления небето,
потегли полк след полк напето
и всичко пак замря.
Полковник бе ни главатаря,
бащица наш, слуга на царя...
Посечен в бой за нашта вяра,
спи в хладната земя.

«Момчета! Нека всеки знае —
извика той, — зад нас Москва е!
Да паднем за Москва,
тъй както мряха нашите братя!» —
И дадохме си клетва свята,
и не престъпихме в борбата
свещените слова.

Че ден бе! Като облак прашен
врагът запъпли зъл и страшен
към нашия редут.

Улани с лъскави ширити,
драгуни с гриви страховити
насам, в барутен дим обвити,
летяха в боя лют.

Такива битки кой познава!
Плющяха знамена тогава
през огън и мъгла,
свистеше меч, картеч пищеше
и мечът вече ни тежеше,
и под гюлетата растеше
грамада от тела.

Тъй френската войска унила
разбра какво е руска сила
във ръкопашен бой.
Тресеше се пръстта в огньовете,
звънтяха саби и подкови,
ревът на хиляди топове
се сля в протяжен вой.

И ето мръкна. В битки нови
пак бяхме до един готови
докрай да устоим...
Но загърмяха барабани —
врагът отстъпи и смълчани
другарите и своите рани
там взехме да броим.

Да, хората по наше време
юнаци бяха — славно племе;
а кой е днес юнак?
Жестока участ ни се падна:
колцина спят в земята хладна...

*Тъй бог реши, затуй и падна
Москва под чужди крак...*

[1] Висока формена шапка в европейските армии от XVIII–XIX и началото на XX в. — Б.пр. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.